

ת"פ 12918/10/21 - מדינת ישראל נגד איגור קולטון - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 12918-10-21 מדינת ישראל נ' קולטון

לפני בעניין:	כבוד השופט אריה דורני-דורון המאשימה נגד הנאשם
מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד נמרוד איגור קולטון - בעצמו ע"י ב"כ עו"ד אורי דייגי	

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב האישום המתוקן בעבירות של: הפרעה לשוטר במילוי תפקידו לפי סעיף 275, הפרעה לעובד ציבור לפי סעיף 288א(1), והתנהגות פרועה במקום ציבורי לפי סעיף 216 (א)(1) - לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.
2. ביום 06.12.20, סמוך לשעה 15:09, בתחנה המרכזית בבאר שבע, עת ביקש ראש המשמרת מהנאשם להתרחק מעמדת הבידוק במקום, החל הנאשם לגדפו תוך שאמר לו "אני אשבור אותך". הנאשם ניסה להתקדם לעמדת הבידוק במקום ונהדף ע"י ראש המשמרת והסייר, שביקשו ממנו לזוז כדי להכניס אנשים למקום. הנאשם הפריע למאבטחים בכך שדחף אותם וניסה להיכנס למקום ואלו נאלצו להוביל אותו, תוך שימוש בכוח סביר למוקד הביטחון עת הנאשם ממשיך להתפרע ולגדף אותם.
3. הוזמנה ניידת משטרתית למקום, ראש המשמרת הסביר לנאשם כי הוא מעוכב. הנאשם המשיך להתפרע ולהשתולל תוך כדי כך שהוא יורק ומניף רגליו לכיוון ראש המשמרת והסייר. כאשר הגיעו שוטרת ופקח למקום המשיך הנאשם להשתולל ולגדף, וניסה לעזוב את המקום, כשהוא דוחף את הפקח בידי, הכל כאמור בכתב האישום המתוקן.

ראיות לעונש:

4. המאשימה הגישה רישומו הפלילי של הנאשם (ת/1).

5. ההגנה הגישה מכתב המלצה ממקום עבודתו של הנאשם (נ/1), תלושי שכר (נ/2-7) ופסיקות.

תמצית טיעוני הצדדים:

טיעוני המאשימה:

6. **ב"כ המאשימה**, הפנתה לעובדות כתב האישום המתוקן וציינה הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם והם: הגנה על ביטחונם וכבודם של גורמי אכיפת החוק ופגיעה ממשית בסדר הציבורי. הנאשם הסלים מעשיו ודבק בהם וגם הגעת השוטרים לא סייעה להרגיעו ולהיפך, הפגין אלימות גם כלפי השוטרים. עוד ציינה עברו הפלילי של הנאשם אשר בעבר הורשע בעבירות דומות בהן הוטלו עליו עונשים צופי פני עתיד, ולא היה בהם די להרתיעו בשל העובדה ששב וביצע העבירות.

לדידה, מתחם העונש ההולם בנסיבות תיק זה, נע בין 4 חודשי מאסר בפועל שניתן לבצעם בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל, ועתרה לכך שהעונש שיוטל על הנאשם יהיה בחלקו הבינוני-נמוך של המתחם לצד רכיבים נלווים של מאסר מותנה, קנס והתחייבות.

טיעוני ב"כ הנאשם:

7. **ב"כ הנאשם**, תיאר תפקוד הנאשם באורח חיים נורמטיבי: שמירה לאורך השנים על רצף תעסוקתי, עבודתו כסגן מנהל משמרת במפעל ועבודתו הנוספת בטיפול בקשישים, שירותו הצבאי בעבר בצנחנים, והעול הכלכלי שנושא בכך שמפרנס את אימו שהינה עולה חדשה. ב"כ הנאשם ציין הנזק, שיגרם אם הנאשם ישלח לעבודות שירות שבכך יאבד את עבודתו ולא יוכל לפרנס עצמו ואת אימו בשל גילו הלא צעיר ואזור מגוריו(ערד), עוד ציין כי האירוע מביש ומכוער אך לא ברף חומרה של עבודות שירות. טען כי הנאשם היה שתוי והוא מתבייש ומצטער על מעשיו. כשהגיעו השוטרים הוא ניסה ללכת, כי הוא רק רצה להגיע לאוטובוס ולכן הוא דחף אותם. למרות עברו הפלילי אין נגד הנאשם תיקים פתוחים מאז ביצוע העבירה. ציין חלופי הזמן- מעל שלוש שנים. טען שאם היו מצרפים תיק זה לתיק אחר, שנידון עליו הנאשם בעבירה דומה בשנת 2021, חצי שנה אחרי האירוע נשוא כתב האישום הנוכחי המצב היה שונה. ביקר התנהלות התביעה, בכך שתיק זה התחיל ביום מוקד, כתב האישום המקורי היה חמור יותר, התביעה לא הסכימה לתקן את כתב האישום אז ותיקנה בשלב יותר מאוחר, ואם הייתה מסכימה לתקן ביום המוקד היו מסיימים את התיק על תנאי.

לדידו, מתחם העונש ההולם נסיבות תיק זה, נע בין מאסר מותנה למאסר בעבודות שירות, ב"כ הנאשם עתר לענישה בדמות מאסר מותנה ופיצוי.

8. **הנאשם**, הביע צער, בושה וחרטה, טען לחלופי הזמן כ-4 שנים, ביקש התחשבות בית-המשפט בשל העובדה שהוא מפרנס את עצמו ואת אימו ומשלם את כל הוצאות הבית, מצא עבודה טובה ועובד כסגן מנהל מחלקה.

9. **אימו של הנאשם**, ציינה כי הנאשם המתגורר עמה עוזר מאוד ומשלם את כלל הוצאות הבית, מטפל בקשישים ועובד.

קביעת המתחם ההולם

הערכים המוגנים:

10. באשר למתחם הענישה בעניינו של הנאשם, לאור ביצוע העבירות ברצף על ידו ונסיבות ביצוען, לרבות העובדה שבוצעו באותו מקום, יקבע מתחם ענישה אחד לכלל העבירות כאירוע אחד. הערכים המוגנים בעבירות בהן הורשע הנאשם הינם הגנה על שלטון החוק, ביטחונם וכבודם של גורמי אכיפת החוק ושמירת הסדר הציבורי, שלום הציבור ובמיוחד ההגנה על כלל משתמשי מתחם התחנה ועל כלל הנוסעים העושים שימוש בתחבורה הציבורית והאזרחים לרבות מפני פעילות טרור.

11. בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, קביעת מתחם העונש ההולם תיעשה בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוען, במידת הפגיעה בהם ובמדיניות הענישה הנוהגת.

12. על בתי המשפט נדרש לשדר מסר ברור ומרתיע בכדי לאפשר לגורמי האכיפה ולעובדי הציבור לבצע עבודתם החיונית והכרחית לשלום הציבור. ראו בעניין זה דברי בית המשפט העליון ברע"פ 5579/10 קריה נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 02.08.10):

"חברה המכבדת את שלטון החוק ואת זכויותיו של הזולת לא תאפשר פגיעה והעלבה כה קשה של נציגי החוק, וכל פגיעה שכזו צריכה להיתקל בקיר ברזל של אפס סובלנות, על מנת לגדוע אלימות מסוג זה במהירות האפשרית. כאמור אל מול אלימות מילולית שכזו המכרסמת ביסודות חברתנו הדמוקרטית יש לנקוט בענישה מרתיעה. הציבור נותן את מבטחו בעובדי הציבור ונציגי החוק, "וטובת הציבור מחייבת כי יובטח להם שיוכלו למלא את תפקידם ללא מורא וללא פחד ... מתוקפנים ומאיימים. לכן הכרח להטיל ענישה של ממש, גם למען ישמעו וייראו".

על מדיניות הענישה הנוהגת בפסיקה לעבירות בנסיבות דומות, ניתן ללמוד מהפסיקה הבאה:

א. ברע"פ 8062/13 אלכס ברזק נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 13.10.13) - הנאשם הורשע בבימ"ש השלום בעבירות של איומים והעלבת עובד ציבור. הנאשם במעשיו איים וירק על שוטרים במועדון, בימ"ש השלום השית על הנאשם 3 חודשי מאסר בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות, שני מאסרים מותנים, קנס ופיצוי למתלוננים. ערעור על גזר הדין נדחה בבימ"ש המחוזי ובבימ"ש העליון.

נקבע בעליון לעניין זה כי:

"על החוק לפרוש הגנתו על שוטרים ועל בימ"ש להסתייג מהתנהגות בריונית כזו."

פסיקה זו הובאה ע"י המאשימה אך יש לזכור כי בעניינו מדובר בעבירה של התנהגות פרועה במקום ציבורי, הפרעת שוטר במילוי תפקידו והפרעה לעובד ציבור לעומת הפסיקה דנן שעוסק בעבירות של איומים והעלבת עובד ציבור ולא בעבירות עליהן נותן הנאשם את הדין.

ב. בת"פ(רמלה) 50539-01-20 **מדינת ישראל נ' קידר** (18.1.21, פורסם בנבו) הורשע הנאשם בתקיפת עובד ציבור בכך שירק בפניו של סוהר. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין מאסר על תנאי ועד מאסר קצר בעבודות שירות ועונשו נגזר לחודשיים מאסר בפועל.

ג. בת"פ (ק"ג) 23636-06-18 **מדינת ישראל נ' אבו שארב** (11.6.20, פורסם בנבו), הנאשם הורשע בעבירות של ניסיון לתקיפת עובד ציבור, הפרעה לעובד ציבור, העלבת עובד ציבור והתנהגות פרועה במקום ציבורי בכך שסירב להיבדק במחסום וגידף, קילל וניסה לתקוף את השומרים, נקבע מתחם ענישה שנע בין מאסר על תנאי ועד ל-5 חודשי מאסר בפועל, ונגזרו על הנאשם, בעל עבר פלילי, חודש מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, צו מבחן למשך שנה, מאסרים מותנים והתחייבות.

ד. בת"פ (ירושלים) 55561-12-18 **מדינת ישראל נ' בן חמו** (20.10.21, פורסם בנבו), הנאשם, בעל עבר פלילי, הורשע בעבירות של הפרעה לעובד ציבור והעלבת עובד ציבור תוך שקילל וגידף פקחים שביקשו ממנו להזדהות, נקבע מתחם ענישה שנע בין מאסר מותנה ושל"צ, ועד 6 חודשי מאסר לרבות בעבודות שירות, ונגזרו עליו 250 שעות של"צ, מאסר מותנה, פיצוי למתלוננים והתחייבות. במקרה דנן, מדובר בהסדר טיעון בו ב"כ המאשימה עתרה לקביעת עונש בדמות של"צ ובשונה מכתב האישום נשוא גזר דין זה מצורפת עבירה נוספת- התנהגות פרועה במקום ציבורי.

ה. בת"פ (ב"ש) 57528-06-22 **מדינת ישראל נ' אבו עראר** (אליו הפנה ב"כ הנאשם, נ/9, 18.6.23) נגזר דינו של נאשם לאחר שהגיעו הצדדים להסכם סגור הנאשם הורשע בשתי עבירות של הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, ועבירה של החזקת אגרופן והושתו עליו עונש בדמות של מאסרים מותנים, קנס והתחייבות.

יצוין כי לא מדובר באותן עבירות וכי מדובר בנאשם נעדר עבר פלילי, בשונה מהנאשם דנן.

הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה להחלטה בת.פ. ה זה, הפנתה במשפט להעניש באופן מחמיר במקרים כגון דא.

כבוד האדם וחירותו, וכן זכות האדם לאוטונומיה על גופו:

13. נזקף לטובת הנאשם שלא קדם תכנון לביצוע העבירות, שהנאשם הוא המבצע היחיד, וכן לכך שלא נגרם נזק

כתוצאה ממעשי העבירות אשר ביצע הנאשם.

14. מאידך, לחובתו של הנאשם, אמנם לא נגרם נזק ממעשיו אך יש לקחת בחשבון את פוטנציאל הנזק הנפשי והפיזי שיכל להיגרם כתוצאה מהתפרעות הנאשם, תוך דחיפת עובדי ציבור, גידופם, הנפת רגליו לכיוונם ואף יריקה לכיוונם.

15. יש לזכור כי הנאשם התמיד בדרך הילוכו האלימה, כך שלמעשה לא חדל ממעשיו ובעצם גם הגעת שוטרים למקום לא הותירה רושם מרסן על הנאשם.

16. יש לשמר הקוד עתיק יומין של כבוד כלפי עובדי הציבור ואוכפי החוק. הפקרתם של אלו בענישה מקלה פירושה התרת דמם. קללה, איומים, יריקה, דחיפה קלה, אלימות ביחיד או בצוותא חדא, בין באופן ישיר ובין אם באופן עקיף.

17. לאור נסיבות ביצוע העבירה ומדיניות הענישה הנוהגת אני קובע, כי מתחם העונש ההולם לעבירות בנסיבות האירוע בהן הורשע הנאשם במקרה זה, בריבוי העבירות והתפרעותו שלא פסקה לאורך האירוע גם בהגיע משטרה ישראל, הוא בין חודשי מאסר לתקופה קצרה שניתן לקבוע אופן ביצועם בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל בצירוף ענישה נלווית.

הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות:

18. לזכות הנאשם עומדת העובדה כי הודה במיוחס לו בכתב אישום מתוקן וקיבל אחריות על מעשיו וחסך זמן שיפוטי יקר.

19. תרומת הנאשם לחברה בכך שעובד הוא בטיפול בקשישים בחברת "מטב" (ניתנה אסמכתא וסומנה **נ/7**).

20. חלוף הזמן מעת ביצוע העבירות- העבירות נשוא כתב האישום התבצעו ב-06.12.20, דהיינו לפני מעל 3 שנים, ומאז לא נפתחו כנגד הנאשם תיקים חדשים.

21. מנגד הנאשם בעל עבר פלילי הכולל 4 הרשעות בעבירות שונות, בניהן גם עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ועבירה של התנהגות פרועה במקום ציבורי. הכבדה זו מייחדת ומבדלת את הנאשם משאר מקרים, בהם נטו בתי המשפט כלפי חסד והצדיקו סטייה ממתחם ענישה או אישור "הסדר סגור" נמוך.

22. די ברישומו הפלילי של הנאשם, כדי לקבוע שאין מקום למקם עונש הנאשם בתחתית המתחם. עד היום בכל העבירות בהן הורשע הנאשם נגזר עליו ענישה צופה פני עתיד בדמות מאסרים מותנים, אלא שלא היה בהם כדי

להרתיעו והנה הוא שב לבצע עבירות פעם אחר פעם, לכן ברור ונהיר כי נדרשת ענישה מרתיעה יותר. הנאשם עלול לסכן הציבור בין אם בפיקחותו ובין אם בשכרותו מדעת.

23. כאשר בית המשפט בוחן מידת העונש הראוי בנסיבות העושה והמעשה, נבחנים הדברים גם ביחס להשפעת עונש זה לא רק על הנאשם והציבור, אלא גם על בני משפחתו הסמוכים על שולחנו או תמיכתו. הנאשם מפרנס את אימו, עולה חדשה שמתגורר עמה, עובד בשתי עבודות כדי להתפרנס, אולם עדיין, כשאין מדובר במעידה חד פעמית, וכשהאינטרס הציבורי גובר, אין בשיקולי הנסמכים על שולחנם של עוברי עבירה, כדי לשנות את הצורך בענישה ראויה התואמת בהתאם לעקרון ההלימה נסיבות המעשה כבמקרה דנן, מבלי לפגוע בהשפעתם של אלו על האיזון הראוי, בנסיבות כל מקרה ומקרה לרבות דנן.

24. הנאשם לא עבר הליך שיקומי.

נסיבה מקלה - חלוף הזמן ונגזרות דיוניות:

25. מדובר בעבירות שבוצעו ב-06.12.20, שכחודשיים לפניהם (ב-23.10.20) בוצעה עבירה של תקיפה סתם, נגזר דינו של הנאשם ב-16.6.21 בהסדר טיעון, שלטענת הסנגור אם היה מצורף לתיק הזה המצב היה שונה לטובתו של הנאשם, אך התביעה לטענת הסנגור השתתה בהגשת כתב האישום, שהוגש רק באוקטובר 2021, דהיינו כ-10 חודשים לאחר ביצוע העבירה נשוא כתב האישום.

26. לא ניתן להתעלם מהעובדות לפיהן התנהלות ההליך הפלילי בתיק זה, לו הייתה ללא שיהוי יכול תיק זה היה להיבחן במסגרת צירוף תיקים שאינם תוצאה מתמטית של כל אחד בנפרד במצטבר יחד, אלא, שיקול דעת כולל ובדרך כלל הסדר משותף נמוך בתוצאתו מחיבור של כל תיק ותיק בנפרד. עניין זה פועל לטובת הנאשם שאינו אמור להחיש את הגשת כתב האישום נגדו כדי לסיים ענישתו המשותפת.

27. מן הראוי היה להחמיר עם הנאשם בשל נסיבות העבירות חובת ההגנה על גורמי אכיפת החוק באשר הם בתפקידם, בחיכוך המתמיד עם אנשים חלקם ממושמעים וחלקם אלימים וכן נוכח עברו כמי שאינו ירא את החוק ושלוחיו ולפסוק עונשו ברף הגבוה, אך הודאתו ונסיבות העמדתו לדין ללא שיקול הדעת בצירוף אירועי כתבי האישום מבעוד מועד, ובחלוף השנים מקרות האירוע, כל אלו היום בנסיבות אישיות ועבודתו המפרנסת והתומכת באמו, מחייבים הפחתה משמעותית והעמדת העונש ברף הקרוב לבינוני יותר מאשר לתחתית המתחם ולא למיצוי הדין עקב ההתפרעות במיקומה הציבורי והבעייתי במיוחד בעת הזו, של חובת הזהירות היתירה בכל תנועה חשודה באזורים הומים אדם.

28. במיוחד בעת הזו עת מתגבר הטרור ומבקש להתרחב בהשפעתה של המלחמה במיוחד, יש להרתיע הרבים מכל סטייה מציות מלא להוראות אוכפי החוק ושלוחיו באזורי בידוק או שמירה על שלום הציבור. כל אנדרלמוסיה עלולה לשרת מפגעים, כל התלהמות מסיחה דעת היא. כל אפשרות להסחת דעת מתמשכת סיכון הרבים היא.

29. תיאור נסיבות העבירות, מיקומן ומאפייני האישום והנאשם רחוקים מתרומתו לביטחון המדינה בשירותו הצבאי, ואין בהם כל אחריות למצבה הכלכלי של המשפחה ואמו. אין זו הפעם הראשונה לפיכך, נראה כי ניתן ללמוד על הנאשם שעליו לשאת בעונש על מעשה העבירה בפועל ובהשפעת זה על שגרת חייו, למרות ההכבדה הכלכלית בסבירות, ולא להמשיך בשיתוף רחמי בית המשפט בדין, בענישה צופה פני עתיד בלבד.

30. בית המשפט מחויב בהגנה על החוק ועל נושאי שמו בחירוף נפש בתפקידם. גם אלו צריכים לדעת כי גיוסם לשורות העמידה בחזית החיכוך והסיכון היומיומי, בשערי העיר השונים, תזכה להגנתו של בית המשפט אם יבזזו, יושפלו, יפגעו, יינזקו בגופם או נפשם, מפורעי החוק. אחרת, לא תזכה חברה למגן, ולא יזכה החוק לשמירה, ולא יבקשו אלה להסתכן בעדה.

31. האינטרס הציבורי מחייב הרתעה והיגד ברור, למנוע הפרעה לנציגי הביטחון והאבטחה בחיכוך מיותר, בחזית מתחמי המון אדם, כאשר עליהם בו זמנית להיות קשובים וערניים לסכנות ולסיכון חיי אדם, ביחס לכל תנועה חשודה באזור הומה תושבים, בהגנתם על כלל האזרחים ובמיוחד בהשלכות הבידוק על ניסיונות חוזרים ונשנים לביצוע אירועי טרור במדינה.

32. **לאחר ששקלתי את כלל השיקולים לעיל, גוזר אני על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. 5 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות. בהתאם לחוות דעת הממונה, הנאשם יבצע העבודות במועצה דתית ערד. הנאשם ירצה עונש זה החל מיום 08.05.2024. על הנאשם להתייצב ביום זה עד השעה 08:00 במשרדי הממונה על עבודות השירות.

הובהר לנאשם כי אם לא ימלא אחר הנחיות הממונה על עבודות השירות או מי מטעמו, ותוגש בקשה להפקעת מאסרו זה, הרי שיוכל בית המשפט לקבוע כי יתרת המאסר תרוצה מאחורי סורג ובריח.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי, שלא יעבור עבירה מהעבירות בהן הורשע או כל עבירת אלימות מכל סוג שהוא במשך שלוש שנים מיום שחרורו.

ג. הנאשם יצהיר בהתאם לתקנות העונשין (התחייבות להימנע מעבירה), התש"ף-2019, על התחייבות כספית שלא לעבור כל עבירה מהעבירות בהן הורשע. ההתחייבות תהא לתקופה של שלוש שנים מהיום ובסך של ₪ 5,000 ההתחייבות

עמוד 7

תוצהר לפרוטוקול.

ד. קנס בסך 3,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב 6 תשלומים שווים ורצופים, החל ביום 10.1.25 ובכל עשירי בחודש לאחריו. אי תשלום אחד התשלומים במועד, תעמיד יתרת הקנס לפירעון מידי.

הקנס ניתן לשלם כעבור 3 ימים מהיום באחת מהדרכים הבאות:

- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il.
- מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000
- במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת שוברי תשלום).

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, י"ב שבט תשפ"ד, 22 ינואר 2024, בנוכחות הצדדים.